

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2808/2023
Рев2 3458/2023
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Весна Илић, адвокат из ..., против тужене ПУ „Софија Ристић“ из Тополе, коју заступа Општински правобранилац Општине Топола, ради поништаја решења, анекса уговора и понуде за закључење анекса уговора о раду, одлучујући о ревизијама тужиље изјављеним против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 74/21 од 08.07.2021. године и Гж1 139/22 од 10.11.2022. године, у седници већа одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужиље изјављеним против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 74/21 од 08.07.2021. године и Гж1 139/22 од 10.11.2022. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужиље изјављене против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 74/21 од 08.07.2021. године и Гж1 139/22 од 10.11.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж1 74/21 од 08.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено решење Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П1 194/16 од 04.08.2020. године, којим је одбијен предлог тужиље за понављање поступка и обавезана тужиља да туженој плати трошкове поступка у износу од 51.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж1 139/22 од 10.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено решење Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П1 194/16 од 22.03.2022. године, којим је одбијен предлог тужиље за понављање поступка и обавезана тужиља да туженој плати трошкове поступка у износу од 34.500,00 динара.

Против правноснажних решења вишег суда донетих у другостепеном поступку, тужиља је благовремено изјавила ревизије због погрешне примене материјалног права,

са предлогом да се о ревизијама одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Поступак у предмету Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2218/17 окончан је пресудом Гж1 2218/17 од 11.01.2018. године, којом је потврђена пресуда Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П1 194/16 од 23.02.2017. године и одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се пониште као незаконити: понуда за закључење Анекса уговора о раду од 20.05.2014. године, Анекс уговора о раду од 26.05.2014. године, решење о утврђивању коефицијента за обрачун и исплату плата од 11.06.2014. године и решење од 02.07.2014. године, као неоснован и обавезана тужиља да туженој накнади трошкове поступка у износу од 105.000,00 динара. Тужиља је против ове пресуде поднела уставну жалбу која је решењем Уставног суда Уж 3082/2018 од 29.03.2021. године одбачена.

Тужиља је поднела и предлоге за понављање поступка 19.03.2020. године и 21.09.2021. године, у којима се позвала на члан 426. став 10. ЗПП, односно на члан 426. став 8. ЗПП. Побијаним решењима одбијени су предлози тужиље за понављање поступка, а тужиља је против тих решења изјавила ревизију. У конкретном случају се дакле ревизијом побијају решења којима су одбијени предлози за понављање поступка.

Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизијама тужиље као изузетно дозвољеним у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20). У конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права. О предлозима тужиље за понављање поступка, побијаним решењима одлучено је у складу са судском праксом и правним схватањима израженим кроз судске одлуке, при чему је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу па нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизије нису дозвољене.

Према члану 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а према ставу 5. истог члана ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају, тужиља побија решења другостепеног суда, којима су одбијени предлози тужиље за понављање поступка, па имајући у виду наведено ревизије у смислу цитираног члана 420. став 1. и 5. ЗПП нису дозвољене, јер се не ради

о решењима којима је поступак правноснажно завршен, нити о решењима којима је одбачен предлог за понављање поступка. Овде се ради о ревизији као ванредном правном леку која је изјављена поводом одлучивања о другом ванредном правном леку, па је дозвољеност те ревизије прописана посебном законском одредбом (члан 420. став 5. ЗПП) по којој ревизије тужиље у конкретном случају нису дозвољене.

На основу изнетог, применом члана 413, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**